

WAGNERIANA CATALANA N ° 33 ANY 2010

TEMA 5: WAGNERISME

TÍTOL: **CONFERÈNCIA SOBRE ANNA D'AX**

AUTOR: *Agustí d'Arana*

Transcrivim la crònica feta pel Sr. Agustí d'Arana, fill de l'escriptora Anna d'Ax, de la conferència donada pel professor Roger Alier, com homenatge a aquesta il·lustre wagneriana. Hem de fer constar, que tot i que l'Associació Wagneriana va ser feta emmudir el 1942, va renéixer el 1969 promocionant unes audicions i el 1978 va oferir el primer concert Wagner cantat en català. Actualment, segueix el seu camí, preservant i divulgant l'obra del Mestre.

El dia 1 de juny de l'any 2010, el professor Roger Alier va donar una conferència sobre Anna d'Ax a l'Aula Magna de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona, tot coincidint amb el final del seu curs i a tall d'homenatge a l'autora de "*Wagner vist per mi*" i de les traduccions al català de les obres de Wagner, així com d'obres de poesia i d'altres inèdites.

El professor Alier va qualificar Anna d'Ax de figura intel·lectual profunda i la va situar en el context del wagnerisme barceloní. Nascuda el 1902, s'inscriu en el gran corrent wagnerià fet possible per les representacions que es van fer al Liceu a partir de finals del segle XIX. La força del wagnerisme va portar a la fundació de l'Associació Wagneriana el 1901, en la qual va ésser una peça essencial Joaquim Pena, traductor també de les obres de Wagner.

Anna d'Ax, va explicar el professor Alier, era persona amb gust per la literatura i la música, nascuda al si d'una família burgesa orientada cap a la cultura i amb algun membre prou significatiu com l'Enric Sagnier, arquitecte que ha deixat una àmplia i apreciable obra a Barcelona. Ella es va inclinar cap els drames musicals de Wagner.

Tant la guerra de 1914-1918 com la de 1939-1945 van contribuir a un injustificat desprestigi, per motius polítics, de la música de Wagner. Durant els

anys 1936-1939, els prejudicis polítics van impedir fins i tot qualssevol representació d'obres alemanyes o italianes a Barcelona, ja que eren considerades com representacions del nazisme o del fascisme.

Després, l'hostilitat del franquisme a les institucions catalanes va portar, a principis dels anys quaranta, a la desaparició de l'Associació Wagneriana.

En aquest ambient, Anna d'Ax va intensificar la seva dedicació a Wagner, tot organitzant sessions setmanals per sentir obres seves amb un reduït grup de persones. També va escriure "*Wagner vist per mi*", que és una introducció a la personalitat de Wagner i a cada un dels seus drames musicals. En aquest ambient va sentir la necessitat de fer unes noves traduccions que usessin un català més planer que el de Joaquim Pena, de tendències una mica medievalitzants i complicades.

El professor Alier també va fer esment dels Festivals de Bayreuth a Barcelona, ciutat elegida probablement perquè el Teatro Real de Madrid era tancat des de 1925. Per fer-los possibles també devia contribuir el fet que el governador civil era en aquell moment una persona amb interessos musicals. Els festivals van estar envoltats d'una sèrie d'anècdotes que reflecteixen les mancances de l'època, com les grans dificultats per entrar els decorats fins l'escenari o els problemes derivats de la debilitat del subministrament elèctric.

Durant aquest període, Anna d'Ax va ser particularment activa en les seves tasques wagnerianes, a les quals es va dedicar amb una capacitat i un rigor que van fer possible el valuós legat que ens ha deixat".